

Saka Kuşum

– Ilgaz · 18 Temmuz 2013

Uç artık saka kuşum kurudu küpe çiçeği,
Saksıda bir naaş toprakta ölüm,
Belki gökler verir sana gerçeği,
Vur kanatlarını yüzüme yüzüme,
Al bu harcanan ömür senin.
Açtım kafesin kapısını çıkarttığım gümüş halkayı,
Prangalar değil benden..!
Ölmek nedir bilirim yaşamak değil derdim,
Ah şu toprak kokusu,
Çalıyor ruhumu engin denizlere bir dağ başı kadar yalnız ve yorgun,
Bakma şimdi sesimin rengine,
Yeşile boyansın dört tarafım önüm ardım deniz,
Okyanus ortası susuzluğum dinmez..!
Yok saka kuşum sakın aldanma bu kafese vatan denmez..!

Uç uçur düşerlimi diyarlar ötesine kon bir dervişin omzuna,
Selam sun tüm aminlere,
Bir elif miktarı tut nefesini,
Bırak sonra usul usul ve gülümse özgürlüğe...
Yaşamak insana yakıştığı gibi yaşamak,
Dökmeden kan etmeden zulüm girmeden hak için hakkın hakkına,
Etmeden tecavüz önce yaşamaya..!

Küçük çocuklar için uç,
Büyük adamlar için,
Ağlayan kadınlar susan gerçekler için uç..!
Kırılan parmaklıklar yıkılan zindanlar güneşe yüzünü dönen bakışlar için uç..
Geç sümelanın üzerinden Sinop zindanında ki kemiklere sun bir şerbet
Dön gel gir halk içine hak için yananlara selam et,
Şimdi özgürlük değil yalnızca bir kelam,
Şimdi özgürlük;
Ömürde ömrüm
Kalemde kelam
Kelamda mana
Ve bilirim bunca zaman sonra

İnsanlık adına ne kadar payım varsa,
Hepsinin mayası özgürlük, oyası özgürlük...!

Uç saka kuşum uç ve uçtuğun diyarlarda ne varsa hak namına getir buralara..!

16 Tem. 13

ILGAZ